

הַמּוֹת: כְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְאִיר לְעוֹלָם כָּל־
בְּכֹדוֹ:
snem smrti. Pochvá-
len budiž, Hospodine,
Jenž osvětluje svět ce-
lý velebností Svou!

אך מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

וְאֶהְיֶה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבִי, וּבְכָל־נַפְשִׁי
וּבְכָל־מַאֲדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוָה
הַיּוֹם עַל־דְּרָבָךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְדַרְבָּתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאָזְנוֹת עַל־יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּדְבַרְתָּם
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְיִהְיֶה נֶעַם אָדְנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

אִם יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עָלְיוֹן בְּצַל שָׁדַי יִתְלוֹקֵן: אָמֵן לַי
מַחְסֵי וּמַצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּחַ
יְקוּשׁ מִדְּבַר הַמוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו
תִּתְחַסֶּה. צָנָה וְסַחֲרָה אָמְתוֹ: לֹא־תִירָא מִפֶּחַר לְיָלֶה
מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְסֵי יְהוֹרֹךְ. מִקְטָב יִשׁוּד
צְהָרִים: יִפּוֹל מִצִּדְּךָ אֱלֹהֵי וּדְרָבָה מִיַּמִּינְךָ. אֱלֹהֶיךָ לֹא
יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט. וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאָה: וְכִי
אָתָּה יי מַחְסֵי עָלְיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא תִאָּנֶה אֱלֹהֶיךָ
רָעָה וְנִנְעֵ לֹא יִקְרַב בְּאִהְלֶךָ: כִּי מִלְּאָכָיו יִצְוֶה לְךָ

לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־פְּסִים יִשְׁאוּנֶךָ פִּן־תַּגּוֹף
בְּאָבִן וּגְלֶה: עַל שִׁמְל וּפִתָּן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס כְּפִיר
וְתַנְיִן: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאִפְסִלְטָהוּ. אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְצֶהוּ וְאֲבַרְרֶהוּ:
אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים

” (Žalm 3.) Hospodine, jak četní jsou nepřátelé moji, mnozí povstávají proti mně! Mnozí mluví o duši mé: „Není pomoci pro něho u Boha!“ Sěla. Ale Ty, Hospodine, jsi štítem vůkol mne, slávou mou a povyšuješ hlavu mou. Hlasem svým k Hospodinu volám, a On mi odpovídá s hory Svě svaté. Sěla. Já jsem lehl a usnul; procitnul jsem, neboť Hospodín mne podpírá. Nebojím se mnoha tisíců lidí, kteří se vůkol kladou proti mně. Povstaniž, Hospodine, pomoz mi, Bože můj! Neboť Ty robíš všem nepřítelům mým líce; zuby bezbožníků vyrážíš. U Hospodina jest spasení; nad lidem Tvým buď požeňhnání Tvé! Sěla.

” מְהֵרָבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים
עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין
יִשׁוּעָתָה דוּ בְּאֱלֹהִים סָלָה:
וְאַתָּה יי מָגֵן בְּעַדִּי. כְּבוֹדִי
וּמִדִּים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֶל־יְי
אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ
סָלָה: אָנִי שֹׁכֵבְתִי וְאִישְׁנָה
הִקִּיצוֹתִי כִּי יי יִסְמַכְנִי: לֹא־
אִירָא מִרְבַּבּוֹת עַם אֲשֶׁר סָבִיב
שָׁתוּ עָלַי: קוּמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהֵי כִּי הִפִּיתָ אֶת־כָּל־אֵיבֵי
לְחֵי נִשְׁנֵי רְשָׁעִים שִׁבְרָתְךָ:
לַיְי הִישׁוּעָה עַד־עַמֶּךָ
בְּרַכָּתְךָ סָלָה:

הַשְּׂפִיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵי לְחַיִּים.
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךָ. וְתִקְנֵנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ. וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר
וְחָרָב וְרֶעֶב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שְׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצַל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מְלֹךְ |
חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
מַעֲמָה וָעַד עוֹלָם:

— šedesát reků stálo kolem něho, z reků Israelských; všickni vládnuh mečem, byli zkušeni v boji. Každý měl svůj meč po boku svém z příčiny strachu nočního.

יְבַרְכֶךָ זְהַנֵּיז תּוֹבֵהּ הוֹסְפִידִן
 a opatruj tebe; ozáříž Hospodin tvář Svou tobě a bud' milostiv tobě; obratiž Hospodin tvář Svou k tobě a dejž tobě pokoj!

הִנֵּה הִנֵּה, נֶדְרִים אֵינִי נֹשָׁן
 strážce Israele!

לְיִשׁוּעָתְךָ הוֹסְפִידִן
 Pomoci Tvé očekávám, Hospodine! Očekávám, Hospodine, pomoci Tvé! Hospodine, pomoci Tvé očekávám!

בְּשֵׁם הוֹסְפִידִן
 Ve jménu Hospodina, Boha Israelského! Po pravici mé — Michael, po levici mé — Gabriel, přede mnou — Uriel, za mnou — Raphael, a nad hlavou mou — Velebnost Boží.

כַּחַס שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָל־יִרְאָה יֵי הַהֶלֶךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כְּפִיָּה בִּי תֹאבֵל אֲשֶׁרֵיָה וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁרֵיָה כְּנֶפֶס פּוֹרִיָּה בְּיַרְכָּתִי בֵּיתְךָ כְּנִיָּה בְּשֵׁתִילֵי זִיתִים סָבִיב לְשִׁחְנֶךָ: הִנֵּה בִּי בֵן יִבְרָךְ כְּבָר יִרְאָה יֵי: יְבַרְכֶךָ יֵי מַצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם פֶּר יָמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה בְּגִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

רְגוּזוּ וְאַל־תִּחַטְּאוּ אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם
 Zachvějte se a nehřešte, uvažujte to v srdci svém na loži svém a bud'te klidni! Sěla.

שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ
 מגברי ישראל בדם אחי
 חרב מלמדי מלהמה איש
 חרבו על ירכו מפחד
 בלילות:

יְבַרְכֶךָ יֵי וְיִשְׁמְרֶךָ: יִרְאָה
 יֵי פְנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִחַנְךָ: יִשְׂאָה יֵי
 פְנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִשְׂעֵם לָךְ שְׁלוֹם: גִּים
 הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן
 שומר ישראל: גִּים

לְיִשׁוּעָתְךָ כְּנִיָּתִי יֵי: כְּנִיָּתִי
 יֵי לְיִשׁוּעָתְךָ: יֵי לְיִשׁוּעָתְךָ
 כְּנִיָּתִי: גִּים

בְּשֵׁם יֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימֵינוּ
 מִיכָאֵל. וּמִשְׂמָאֵלֵי גְּבַרְיָאֵל.
 וּמִלְּפָנֵי אֲוִרְיָאֵל. וּמֵאַחַר־יִרְפָּאֵל.
 ועל ראשי שכנת אל:

עַל־מִשְׁפַּבְּכֶם וְדַמּוּ סָלָה: גִּים
 על ארון עולם str. 4.

בְּרוּךְ יֵי בְּיוֹם. בְּרוּךְ יֵי בְּלַיְלָה. בְּרוּךְ יֵי בְּשָׂכְבְּנוּ. בְּרוּךְ יֵי
 בְּקוּמְנוּ: בִּי בְּיָדְךָ גְּפִשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמַּתִּים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ גְּפִשׁ
 כְּדִי־חַי. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אֶמְקִיד רוּחֵי שְׂדֵי־תָהּ אוֹתֵי
 יֵי אֵל אֲמַת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׂמִים יַחַד שְׂמָךְ וְגַם טַלְכֵי־תָהּ
 תְּמִיד וּמְלוּךְ עַל־ינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יִרְאָה עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבְנוּ. וְתִגַּל בְּפִשְׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמַת.
 בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מְלֶכֶךְ אֱלֹהֵיךָ. יֵי מְלֶכֶךְ יֵי מְלֶכֶךְ לְעוֹלָם
 וָעַד. בִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוּךְ בְּכַבּוֹד בִּי
 אֵין לָנוּ מְלֶכֶךְ אֱלֹה אֲמָה:

המלאך Anděl, kterýž mne
 vykoupil ze všeho zlého, žehnejž
 hochům těmto a vysloveno
 budiž nad nimi jméno mé a
 jméno otců mých Abrahama a
 Izáka, a necht se rozmnoží
 četně uprostřed země.

I řekl: Když poslouchati
 budeš hlasu Hospodina,
 Boha svého, a co správného
 jest před očima Jeho činiti
 budeš, a nakloníš sluchu k
 příkázáním Jeho, a ostříhati
 budeš všech ustanovení Jeho:
 žádné nemoci, kterouž jsem
 dopustil na Egypt, nedopustím
 na tebe; neboť Já Hospodin
 jsem lékařem tvým.

I řekl Hospodin od-
 půrci: Brání Hospodin tobě,
 odpůrce, i zabráni tobě Ho-
 spodin, Jenž má zalíbení v
 Jerusalému. Není-liž to sloup
 zachráněný z ohně?

Hle, leže Šalomounovo!

הַמְּלָאךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־
 רַע יְבַרְכֶךָ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקְרָא
 בָּהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבָרְהָם
 וְיִצְחָק וְיִדְגוּ לָרֵב בְּקִרְבֵּי
 הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַע
 לְקוֹל יֵי אֱלֹהֵיךָ וְהִישָׁר
 בְּעֵינֵינוּ תַעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ
 לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקֵּי
 כְּדִי־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שְׂמַתִּי
 בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ
 כִּי אָנִי יֵי רִפְאָךְ:

וַיֹּאמֶר יֵי אֶל־הַשָּׁטָן יִגְעַר
 יֵי בְּךָ הַשָּׁטָן וְיִגְעַר יֵי בְּךָ
 הַבַּחַר בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה
 אוֹד מִצַּל מֵאִשׁ:

הִנֵּה מִפְּתוֹ שְׁלֹשְׁמָה

Ou z rána ještě kvete jak
růže stolistá,
a z večera již bledne a vadne
dočista.

Kde člověk, jenž by živ byl
a smrti odolal,
jenž neklesnul by ve hrob,
když věk svůj dokonal?

Ty vedeš smrtelníka až ve
stav zkroušení,

a pravíš: „Navraťte se, vy
z prachu stvoření!“

Dnů našich počítati nás
nauč, Bože sám,

a srdce rozvázného rač udě-
liti nám!

Ó kéž by moudrost měli a
brali na to vzhled,

že nastane jim chvíle, kdy
vzdychnou naposled!

Neb umírá-li člověk, nic
nemá ze všeho,

an poklad ani sláva v hrob
nesleduje ho. —

Jen nevinností dbejme a
zvolme upřímnost,

neb cílem zeměsyna jest
mír a blaženost.

Bůh vykoupí mou duši i z
moci temnosti,

a do nebe ji vezme ku věčné
radosti. —

Kdož Boha milovali, ti bu-
dou spaseni;

kdož v Něho spoléhali, ti
nejsou ztraceni.

בבקר יציץ וחלף.

דערב ימוֹלֵל ויָבֵשׁ:

מיִגְבֵר יִהְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת.

יִמְדַּט נִפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוֹל.

תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד־דֵּבָא.

וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם:

לְמִנּוֹת יְמִינוֹ בֵּין הַדְּרֵעַ.

וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה:

דוּ חֲכָמוֹ יִשְׁבְּרוּ וְזֹאת

יְבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם:

כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל:

לֹא־יִרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:

שְׁמֵרְתֶם וְרֵאֵה יִשְׂרָאֵל.

כִּי־אַחֲרֵית לְאִישׁ שְׁלוֹם:

אִךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נִפְשֵׁי מִיַּד

שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי:

פִּוְדָה יִי נִפְשׁ עַבְדֵּי.

וְלֹא־יִאֱשָׁמוּ כָּל הַחַסִּים בּוֹ:

Sbor.

Co člověk na tom světě?

Jen marnost, pouhý stín;

jak polní kvítí kvete

a klesá v hrobu klín, ---

Co platná snaha jeho

a honba za jméním?

הזכרת נשמות.

Modlitby zádušní.

Konají se v poslední den pasah (פסח), v druhý den svátku týdnů
(שבועות), v den smíření (יום כפור) a v den závěrečného svátku
(שמיני עצרת).

Úvod.

Ó povznes, duše! perutí svých
a zalet v onen tichý svět,
kde po přestálých protiventstvích
spí klidně jinoch jako kmet.

Zda skvělý trůn zde zaujali
a plynul jim vždy blaha zdroj,
zda v chýři nuzné přebývali
a s osudem zlým vedli boj —

Teď musí oba v zemi spáti:
kdo chýři měl, kdo palác svůj. —
„Co prach jest, opět v prach se vrátí!
Ó člověče, to uvažuj!“

Rabín nebo kantor.

(Hebrejsky a česky.)

Ó Pane! co jest člověk, že
jeho vzpomínáš?

Co smrtelný syn lidský, že
Ty o něho dbáš?

Jak pouhý dech a marnost
se jeví zeměsyn,
a jeho dnové minou tak
rychle jako stín.

יִי מַה־אָדָם וְתִדְרֶהוּ.

בֵּין־אָנוּשׁ וְתַחֲשֶׁבְהוּ:

אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה.

יְמֵיו כְּצֶלַע עוֹבֵר:

Ty dáš skanouti rose nebeské na obyvatele hrobův
a probudíš je k novému životu, k radosti před tvář
Svou, ku blaženosti po pravici Své na věky.

Modlitba,

promluvená rabínem nebo kantorem.

(Obec povstane a modlí se tiše s sebou).

A tak vzpomínáme před Tebou, ó Pane — אֱלֹהֵי (1)
Bože veškerého ducha i těla, svých
zesnulých, kteří odešli na věčnost dle nevystihlé rady
Tvé. — Vzpomínáme jich s pocitem vroucí lásky a
vděčnosti. Byli našimi vůdci, našimi ochránci a dobro-
dinci, byli prostředníky požehnání a spásy, dobroty a
milosti, kterouž Jsi nás oblažil v neskolaném milo-
srdenství Svém. — Jakkoliv jich bolestně postrádáme,
ač hluboká žalost nás jímá, když vidíme prázdné to
místo, kde kráčeli, kde žili a působili, kde byli naši
radosti a rozkoši; jakkoliv citelna jest mezera, kterou
mezi námi zůstavili, — my hledáme a nalézáme útěchy
ve svatém slovu Tvém: — אֲנִי אֶתְּמַר לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ (2) „Vy
jste dítky Hospodina, Boha svého!“ Nad vámi bdí
Otec nebeský, vás miluje laskavý Všeotec; cokoli vás
potká v životě, jest vám přisouzeno Otcem dobrotivým,
Otcem milujícím, Jenž chce zkoušeti, trestati, ale nechce
ubližiti; אֲנִי הוּא יִקְרָא וְיִחַדֵּשׁ (3) neb On sesílá bolesti a mírní
je, אֲנִי יִקְרָא וְיִחַדֵּשׁ (4) On raní, ale Jeho ruka také léčí.
אֲנִי מוֹרֵד וְיִחַדֵּשׁ (5) Hospodin usmrcuje i obživuje, אֲנִי מוֹרֵד וְיִחַדֵּשׁ
uvodí do hrobu i vyvodí z něho. —

1) Num. 27, 16. — 2) Deut, 14, 1. — 3) Job 5, 18. —
4) Tamtéž. — 5) I. Sam. 2, 6. — 6) Tamtéž.

On zanechá tu všeho
svým dechem posledním. —

Co plyne jemu z touhy
tou poutí pozemskou?
Jen hrob — a spánek dlouhý
ho pojme v náruč svou. —

II.

וְאֵנִי יָדַעְתִּי בַּיּוֹמַי הַזֵּה : (Job 19, 25.)

1. Vím, komu vřru dáti,
můj Bůh mne vykoupí;
když tělo v prach se vrátí —
duch k nebi vystoupí. —

נִם בְּיַמֵּי אֶלְדִּי בָּנִיתָ לִּי אֶתְּמַר רַע בִּי אֶתְּמַר עֲמֹדֵי :
(Žalm 23, 4.)

2. U Boha spásu hledám,
mne ochrání Jeho moc;
jen k Němu ruce zvedám,
když hrozí děná noc.

בִּי לֹא-תֵעָזֵב נַפְשִׁי לְשָׂאֵל : (Žalm 16, 10.)

3. Mně netřeba se báti,
mně září nebes jas;
Bůh tělu život vrátí,
já z hrobu vstanu zas. —

Rabín nebo kantor.

(Hebrejsky a česky.)

Oživnou mrtví tvoji!
Mé tělo z mrtvých vstane!
Procitněte a plesejte, dří-
mající v hrobě,
neboť rosou bylin jest rosa
Tvá!

יְחִי מְתֵיךָ.
נִבְלָתִי יִקְוֹמוּן.
הַקִּיצוּ וְרִנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרוֹ.
בִּי מַלְאֲכֵי אֹרֶת מְקַדָּה :

věčné radosti a blaženosti; slibuji milodar za spásu její duše, aby došla milosti před obličejem Tvým, aby účastna byla požehnání, jež Jsi přislíbil všem spravedlivým v lepším světě s pramatkami našimi a se všemi zbožnými, jež před Tebou kráčejí v poctivosti a nevinosti. Amen.

Za dědečka a babičku.

יְזַכֵּר אֱלֹהִים גְּשֻׁמֹת אָבִי וְאִמִּי וְקִנְיֵי וְקִנְיֹתַי וְדוֹדָי
אָחֵי וְאֶחָיוֹתַי בֵּין מֵצַד אָבִי בֵּין מֵצַד אִמִּי שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם
בְּעֵבֹר שְׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָם וּבְשִׁכְרָה זֶה תְּהִינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם
צְרוּרוֹת בְּצִוּוֹר הַחַיִּים עִם גְּשֻׁמֹת אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה
רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָיוֹת שְׂבָגְנָן עַדן
וְנֹאמֵר אָמֵן:

Za mučedníky.

יְזַכֵּר אֱלֹהִים גְּשֻׁמֹת (סב"ס) וְגְשֻׁמֹת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתַי
הֵן מֵצַד אָבִי הֵן מֵצַד אִמִּי שֶׁהוֹמְתוּ הֵן שְׁנֵהֲרִגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחָטוּ
וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּמְצְעוּ וְשֶׁנִּחְנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעֵבֹר שְׂאֵתָם
צְדָקָה בְּעֵד הַזְּכָרֹת גְּשֻׁמֹתֵיהֶם וּבְשִׁכְרָה זֶה תְּהִינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם
צְרוּרוֹת בְּצִוּוֹר הַחַיִּים עִם גְּשֻׁמֹתֵיהֶם שֶׁל אֲבֹתָהֶם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצְדִיקָיוֹת
שְׂבָגְנָן עַדן וְנֹאמֵר אָמֵן:

Kantor.

מִי שֶׁבִּרְדָּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת
רַבֵּי סב"ס בְּעֵבֹר שְׂבָגְנָן צְדָקָה בְּעֵד הַגְּשֻׁמֹת שֶׁהִזְכִּיר הַיּוֹם
לְכָבוֹד הַמָּקוֹם וְלְכָבוֹד הַתּוֹרָה וְלְכָבוֹד הַיּוֹם. וּבְשִׁכְרָה זֶה
תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיִצְלֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל

O tom jsme ujištěni, tato blažící víra jest našemu duchu vrozena; Ty béřeš, ó Pane, duše služebníků Svých ve Svou ochranu, vedeš je do jasných prostorů nebeských ku věčné radosti a nekonečné blaženosti.

A tak modlíme se k Tobě, Pane života a dárce milosti! Otče světla a Bože pravdy! Buď Ty naším vůdcem na pozemské naší pouti, bychom nezbloudili a neminuli se cíle, jehož dosáhnouti jest nám uloženo, a bychom na konci dnů svých bez bázně vejíti mohli v onen svět, v říši pravdy a věčnosti, a spojeni byli se svými milými a drahými, se všemi, kteří kráčeli zde po cestách Tvých a dle svaté vůle Tvé živi byli. Tak budiž vůle Tvá! Amen.

(יְזַכֵּר)

(Obec modlí se tiše).

Za otce.

Pomni dnes, ó Bože, mého zesnulého otce (jméno), jenž k Tobě odešel v lepší svět ku věčné radosti a blaženosti; slibuji milodar za spásu jeho duše, aby došla milosti před obličejem Tvým, aby účastna byla požehnání, jež Jsi přislíbil všem spravedlivým v lepším světě s praroci našimi a se všemi zbožnými, kteří před Tebou kráčejí v poctivosti a nevinosti. Amen.

יְזַכֵּר אֱלֹהִים גְּשֻׁמֹת אָבִי
מִזְרֵי (סלוני בר סלוני) שֶׁהָלַךְ
לְעוֹלָמוֹ בְּעֵבֹר שְׂאֵנִי נוֹדֵר
צְדָקָה בְּעֵדוֹ בְּשִׁכְרָה זֶה תְּהִי
נִפְשׁוֹ צְרוּרוֹת בְּצִוּוֹר הַחַיִּים
עִם גְּשֻׁמֹת אֲבֹתָהֶם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים
שְׂבָגְנָן עַדן וְנֹאמֵר אָמֵן:

Za matku.

Pomni dnes, ó Bože, mé zesulé matky (jméno), jež k Tobě odešla v lepší svět ku

יְזַכֵּר אֱלֹהִים גְּשֻׁמֹת אִמִּי
מִזְרֵתִי (סלנית בת סלנית) שֶׁהָלַכָה

Neboť nezůstavíš duše mé
v hrobě,
nedopustíš zbožnému Svému
viděti porušení.

Známost učiníš mi cestu
života;

hojná radost jest před ob-
líčejem Tvým,
blaženost po pravici Tvé
až na věky.

Pak se říká אב הרחמים na str. 198.

צדוק הדין

Modlitby pohřební.

Provázeje mrtvého ku hrobu říká se בכתר na str. 37.

Kdo nebyl po třicet dní na hřbitově, říká při vstoupení tam
následující modlitbu:

Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil Jsi zde odpočívá-
jící dle rady Své, je živil a
zaopatřoval dle rady Své, je
nechal zemřít dle rady Své a
— znaje každého jednotlivého
z nich — časem povoláš je
zase v život dle rady Své. Po-
chválen budiž, Hospodine,
Jenž ožíví mrtvé!

(Pak se říká אתה גבור מתים až na str. 79.)

הצור תמים

Když přinešena byla mrtvola na hřbitov, říká se הצור תמים; je-li
však pohřeb v den, kdy se nemodlí תחנון, aneb v ערב שבת a
הצור תמים odpoledne, vynechá se ערב יום טוב.

Dokonalé jest, co Vše-
mohoucí činí,

כי לא תעזוב נפשי לשואל

לא תתן חסדיך לראות שחת.

תדיעני ארח חיים

שבע שמחות את-פניך

נעימות בימיך נצח:

נגע ומחלה. (ביום ספור ויבתהו ויחמתהו לחיים טובים בזה
היום) וישלח ברכה והצדקה בקד מעשה ידיו עם כל-ישראל
אחיו ונאמר אמן:

Žalm 16.

(Říká se hebrejsky.)

Klenot Davidův,
Opatruj mne, Bože, neboť
v Tebe spoléhám.

Pravím k Hospodinu: Ty
jsi Pán můj,
nemám blaženosti mimo
Tebe.

Svatým, kteří na zemi jsou,
a šlechetným naklonil jsem
všecku libost svou.

Rozmnožují bolesti své ti,
kteří k cizím bohům chvátají;
neokusím obětí jejich z krve,
aniž vezmu jména jejich
ve rty své.

Hospodin jest mým údělem
a mým kalichem;

Tys mi určil osud můj.

Dědictví mi připadlo v kraji
líbezném;

a držebnost se mně líbí.

Velebím Hospodina, Jenž
mi dobře radil;

i v noci mne upomínají
ledví má!

Představuji si Hospodina
stále;

neboť jest mi po pravici,
nepohnu se.

Protož raduje se srdce mé
a plesá duše má,
i tělo mé odpočine v bez-
pečnosti. —

מִכְתָּם לְדָוִד.

שְׁמֵרֵנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ.

אָמַרְתָּ לִּי אֲדֹנָי אַתָּה

טוֹבָתִי כֹל עָלֶיךָ.

לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּוֶה

וְאֲדִירֵי כָל-חַפְצֵי-כֶּסֶם.

יִרְבוּ עֲצָבוֹתֵם אַחֵר מִקֶּרֶב.

כֹּל אֲסִיף נִסְבִּיהֶם מִדָּם

וְכֹל אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתֵם

עַל שִׁפְתָי.

יְיָ מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי

אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי.

חֲבָלִים נִפְלְאוּ-לִי בְנַעֲמִים.

אֵף נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי.

אֲכַרְךָ אֶת-יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי

אֶת-לִילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי.

שְׁוִיתִי יְיָ לְנַגְדֵי תָמִיד

כִּי מִיְמֵי בֶרֶךְ אֲמוּנָה

לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל בְּבוֹדֵי

אֵף בְּשָׂרֵי יִשְׁפֹן לְקַבְּלָתָהּ.

רוּם Ůlověk — kdyby jen rok jeden šil, neb tisíc roků na zemi tu byl — jaký prospěch by mu z toho plynul? Smrti neujde, když věk ten minul.

Chvála budiž Bohu, soudci upřímnému, usmreuje, vsbudí k životu novému!

Chvála budiž Jemu, neboť správně soudí, anot oko Jeho všecko jasně vidí!

Odměň a trestá podle zasloužení, jméno Jeho chválí každé pokolení. —

Vímá, Pane, že Tvůj soud jest spravedlivý, že jest všecko pravdou, co Tvá ústa mluví; podle soudu Tvého pochybnosti není.

že jest spravedlivé Tvoje rozřešení. —

Pochválen buď soudce v právu obeznaný, Jehož soudní nález vždy jest dokonalý!

Duše bytostí všech ve Své ruce chováš, a všem dobrodiní pravici Svou konáš; tak i stádu Svému milostiv buď, Pane, zadrž ruku smrti — by ne-sáhla na ně!

Veliký Jsi v radě, mocný v provedení, stále máš Své oči na nás otevřeny; každému pak tveru splatíš podle toho,

אדם אם בין שנה יהיה. או אלה שנים יהיה. מה יתרון לו בלא היה יהיה: ברוד בין האמת ממת ומתיה:

ברוד הוא כי אמת דינו. ומשטט הכל בעינו. ומשכם לאדם חשבונו ודינו. והכל לשמו הודיה יתנו:

ידענו יי כי צדק משפטיה. תצדק בך. ותזכה בשפטך. ואין להרהר אחר מדת שפטך. צדיק אתה יי וישר משפטך:

דין אמת. שופט צדק ואמת. ברוד בין האמת. שכל משפטיו צדק ואמת. נפש כל חי בידך. צדק מלאה ימינה וידך. רחם על פליטת צאן ידך. ותאמר למלאך הרף ידך:

גדל העצה ורב העלילה. אשר עיניך פקחות על כל דרבי בני אדם. לתת לאיש

neboť cesty Jeho spravedlivé jsou;

Bůh jest věrný, při Něm nepravosti není, v přímosti a pravdě zálibu má Svou!

Dokonalé jest, co Všemohoucí koná,

Jeho vůle nikým není omezena;

vládne všemu, lidské řídí osudy,

uvodí do hrobu, mrtvé opět probudí.

Dokonalý jest Bůh ve všem působení,

kdož by kárati chtěl Jeho usnešení?

On, Jenž splní, co nám přislubuje,

nezaslouženou nám milost projevuje.

Vzpomeň na Izáka v obět svázaného,

pro zásluhu jeho zbav nás všeho zlého!

Spravedlivé jest Tvoje panování,

laskavý Jsi k nám a plný slitování;

rodičům i dětem budiž milostiv,

pobožnosti otců vždy buď pamětliv!

Spravedlivý Ty jsi, Bože, bez odporu

při smrti a oživení lidských tvorů:

v ruce Tvé jest život všelichého těla —

nedejž, aby naše paměť vymizela!

Oči Tvé jsou stále na nás otevřeny,

neboť u Tebe jest milost, odpuštění. —

הרבו משפט. אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:

הצור תמים בכל פעל. מי יאמר לו מה תפעל.

השליט במטה ובמעל. ממת ומתיה. מוריד שאל ניצל:

הצור תמים בכל מעשה. מי יאמר לו מה תעשה.

האומר ועשה. חסד חנם לנו תעשה. ובכות הנעקר בשה. הקשיבה ועשה:

צדיק בכל דרכיו. הצור תמים. אך אפים ומלא

רחמים. תמול גא והיום גא על אבות ובנים. כי לה אדון הסליחות והרחמים:

צדיק אתה יי להמית ולהחיות. אשר בידך פקדון

כל רוחות. תליה לה זכרוננו למחות. ויהיו גא

עיניך ברחמים עלינו פקוחות. כי לה אדון

הרחמים והסליחות:

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוֹדֶשׁא. בְּרִידָהּ הוּא לְעֵלָא
(כע"ת ולעלא) מִן בְּלִ-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

קהל יהי שם יי מברך מעמה ועד עולם:

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ
וְעַל בְּלִ-יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

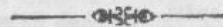
קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחְמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל בְּלִ-יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

Koná-li se pohřeb v den, kdy se nemodlí תחנן, říká se žalm 16.
(מכתם לרוד) na str. 190. a truchlíci říká obyčejně יתום (מכתם לרוד)
na str. 122. —

(Při loučení s truchlíci říká se:)

הַמְּקוֹם יִנְחַם אוֹתָךְ (אֲתָכֶם) הַמְּקוֹם
Tebe (Vás) i všechny, kteří tru-
chlí pro Sion a Jerusalém! גְּחוּדָךְ שְׂאֵר אֲבִילֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם:

jaké byly skutky, předse-
vzetí jeho.

Aby zvěstovali, že Bůh náš
jest přímý,
že při Skále naší nepravosti
není. —

Hospodin dal, Ho-
spodin vzal —

Hospodina jméno budiž po-
chváleno!

Milosrdný odpouští rád
provinění,
nezahladí pro ně lidské po-
kolení;

častokráte hněv Svůj od nás
odvrací,
veškeré Svě prehlivostí ne-
vzbuzuje.

בְּדַרְכָּיו וּכְפָרֵי מַעֲלָלָיו:
לְהַגִּיד בִּי יֵשֶׁר יִי צוּרֵי וְלֹא
עוֹרְתָהּ בּוֹ:

יִי גָתַן נְיִי לָקַח. יְהִי שֵׁם
יִי מְבוֹרָךְ:

וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר עוֹן וְלֹא
יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ
וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ:

בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה אֲדָנִי אֱלֹהִים דְּמַעַה
מַעַל כָּל-פָּנִים וְחִרְפַת עַמּוֹ יִסֹּר מַעַל כָּל-הָאָרֶץ
כִּי יִי דִבֵּר:

Když byl zesnulý pochován a hrob upraven, říká se žalm 49.
(למנצח לבני-קרח מזור) na str. 130., avšak jen v takový den, kdy se
modlí תחנן; po tomto žalmu říká truchlíci následující velký

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְהוּא עֵתִיד
לְאַתְחַדְתָּא וְלֹא-חַיָּא מֵתָיָא: וְלֹא-סָקָא לְחַיֵּי עֵלְמָא.
וְלֹא-מִבְּנֵי קְרָתָא דִירוּשָׁלַם. וְלֹא-שְׂכַרְלָא הֵיכְלָה בְּגוּוּה.
וְלֹא-מַעְקָר פּוֹלְחָנָא נוֹכְרָאָה מֵאַרְעָנָא. וְלֹא-וֹתְבָא פּוֹלְחָנָא
דְשְׁמַיָּא לְאַתְרָהּ. וַיְמַלִּיךְ קוֹדֶשׁא בְּרִידָהּ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ
וַיְקַרְהֵ: בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֵנְלָא וּבְזִמְזִן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתנשא ויתחדר

do pokolení. Ty povstaneš, smiluješ se nad Sionem; nebo čas jest učiniti milost jemu, nebo přišla chvíle určitá. Nebo libost mají služebníci Tvoji v kamení jeho, a prachu jeho litují. A báti se budou národové jména Hospodinova, a všickni králové země slávy Tvé, když zbuduje Hospodin Sion, zjeví se ve slávě Své, když popatří k modlitbě opuštěných a nepohrdá modlitbou jejich. Zapsáno to bude pro pokolení budoucí, a lid znovu stvořený chváliti bude Hospodina. Neboť shlédl s výsosti Své svatě; Hospodin s nebe na zemi popatřil, aby slyšel vzdychání rajatého, by vyprostil syny smrti. Aby vypravovali na Sionu jméno Hospodinovo, a chválu Jeho v Jerusalemě, když shromáždí se národové vespolek a království, aby sloužili Hospodinu. — Ztrápil na cestě sílu mou, ukrátil dnů mých. Pravím: Bože můj, nebež mne u prostřed dnů mých; od pokolení do pokolení jsou léta Tvá. V pravěku zemi Jsi založil, a dílo rukou Tvých jsou nebesa. Onať pomínou, Ty však potrváš: všecky věci jako roucho zvetšejí, jako oděv změníš je, a změněny budou. Ty pak jsi tentýž, a léta Tvá nikdy nekončí. Synové služebníků Tvých bydliti budou (v zemi zaslíbené), a s tímž jejich před Tebou potrvá. —

תרחם ציון כי עת להננה כי
 כא מועד: כי רצו עבדיך את-
 אבניה ואר-עפרה יחוננו:
 ויראו גוים את-שם יי וקל-
 מלכי הארץ את-פבורה: כי
 בנה יי ציון נראה עבודו: פנה
 אל-תפלת הערער ולא בזה
 את-תפלתם: תכתב זאת לדור
 אחרון ועם נבוא יהלל יח: כי
 השקיף ממרום קדשו יי משמים
 אל-ארץ הביט: לשמע אנקת
 אסיר לפתח בני תמותה: לספר
 בציון שם יי ותהלתו בירושלים:
 בהקבץ עמים יחדו וממלכות
 לעבד את-יי: ענה בדרך פחי
 קצר ימי: אמר אלי אל-תעלני
 בחצי ימי בדור דורים שנותיה
 לפנים הארץ יסדת ומעשה
 ידך שמים: הטה יאבדו ואתה
 תעמוד וקלם כפגד וכלו בלבוש
 תחליפם ויחלפו: ואתה הוא
 ושנותיה לא יתמו: בני עבדיך
 ישפגו וירעם לפניה יפון:

תפלת יום כפור קטן.

Jom Kipur Kátan.

(Žalm 102.)

Modlitba zuboženého, jenž skličěn jest a před Hospodinem vylévá náfek svůj.

„Hospodine, slyš modlitbu mou, a volání mé k Tobě přijdiž! Neskrývej tváři Své přede mnou, v den soužení mého nakloň ke mně ucha Svého; v den, když volám, rychle vyslyš mne! Nebo mizejí jako dým dnové moji, a kosti mé jako ohniště rozpáleny jsou. Uvadlé jako tráva, a vyschlé jest mé srdce, neboť zapomínám jísti chleba svého. Od hlasitého lkání mého přilnuly kosti mé k masu mému. Podobám se pelikánu na poušti, jsem jako sova na zříceninách. Bdím (v noci) a jsem jako vrabec osamělý na střeše. Celý den vysmívají se mi nepřátelé moji; stíhatelé moji při mně přísahají. Neboť popel jako chléb jídám, — a k nápoji svému slze přiměšuji — pro zlost Tvou a hněv Tvůj; nebo zdvihnuv mne pohodil Jsi mnou. Dnové moji jsou jako stín, prodloužený, a já jako tráva usychám. Ty však, Hospodine, na věky trůníš, a památka Tvá jest od pokolení

(תהלים קכב)

תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי
 ישפוף שיחו:

יי שמעה תפילתי ושוועתי
 אליה תבוא: אל-תסתר פניך
 ממפני פיום צר לי הטה אלי
 אזנה פיום אקרא מהר עגני:
 כי כלו בעשן ימי ועצמותי
 כמזקד גחרו: הוזה בעשב ניש
 לפני כי שכחתי מאכל לחמי:
 מקול אנחתי דבקה עצמי
 לבשרי: דמיתי לקאת מדבר
 הייתי ככום חרבות: שקדתי
 ואהיה כצפור בודד על גג: כל-
 היום חרפוני אויבי מהוללי כי
 נשבעו: כי אסר בלחם אקלתי
 ושאני בבכי מסכתי: מפני זעמך
 וקצפה כי גשאתני ומשליבני:
 ימי כצל נטוי ואני בעשב
 איבש: ואתה יי לעולם תשב
 וזכרה לדור ודור: אתה תקום

וּבְרוּב חַסְדֵיךָ אֲתָה מְלָכִי. תִּקְוֶה
תִּרְחַם אֶת-צִיּוֹן קְדֻשְׁנָה. דִּירַת
מְנוּחָתָךְ שׁוֹמֵם כְּבוֹד. כִּי כָּה
בְּעֵלְהָ עוֹלוֹת רֵאשֵׁי קְדֻשְׁנָה. נֹא
אֵל שְׁלַח נֹשָׂא גִזְרֵי רֵאשֵׁנָה. כִּי
שָׁם לְבַבְנוּ שׁוֹאֵף זֶרְחָם: יוֹם יֵה

למנצח (Zalm 8.)

Sbornistru na gittit¹⁾, Zalm Davidův. Hospodine, Pane náš, jak mocné jest jméno Tvé po veškeré zemi, Jenž trůníš u nebesích! Z úst dítek a kojenců přepravil Jsi Sobě oslavu, pro odpůrce Své, abys utišil nepřitele a mstivého. Když vidím nebe Tvé, dílo prstů Tvých, měsíc a hvězdy, jež Jsi upevnil (tak si myslím:) Co jest člověk, že pamětliv Jsi jeho, a syn člověka, že Jsi ho všímáš. A přec učinil Jsi ho málo menšího než anděly; cť a důstojností korunoval Jsi ho. Učinil Jsi ho vládcem nad dílem rukou Svých, všecko Jsi podložil pod nohy jeho: brav i skot vesměs, a také zvěř polní; ptactvo nebeské i ryby mořské, cožkoli chodí stezkami mořskými. Hospodine, Pane náš, jak mocné jest jméno Tvé po veškeré zemi!

Kantor říká אשרי na str. 49., pak חצי קדיש; postili se deset osob přítomných, čte se s Thóly odstavec.

¹⁾ Název strunového nástroje.

וּבְרוּב חַסְדֵיךָ אֲתָה מְלָכִי. תִּקְוֶה
תִּרְחַם אֶת-צִיּוֹן קְדֻשְׁנָה. דִּירַת
מְנוּחָתָךְ שׁוֹמֵם כְּבוֹד. כִּי כָּה
בְּעֵלְהָ עוֹלוֹת רֵאשֵׁי קְדֻשְׁנָה. נֹא
אֵל שְׁלַח נֹשָׂא גִזְרֵי רֵאשֵׁנָה. כִּי
שָׁם לְבַבְנוּ שׁוֹאֵף זֶרְחָם: יוֹם יֵה
ח לְמַנְצַח עַל-הַגִּתִּית מְזֻמֹּר
לְדוֹד: יִי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ
בְּכָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְחָה הוֹדֶךָ עַל-
הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּזְנְקִים
יִסְדָּתָ עוֹז לְמַעַן צוֹרְרִיךָ לְהַשְׁבִּית
אוֹיֵב וּמְתַנְקֶם: כִּי אֲרָאָה שְׁמֶיךָ
מַעֲשֵׂה אֲצִבְעוֹתֶיךָ יָרַח וְכוּכְבָּבִים
אֲשֶׁר בּוֹנֵנָתָ: מָה אֲנוֹשׁ כִּי
תִּזְכְּרֵנוּ וּבָן אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ:
וּתְחַסְּדֵנוּ מַעַשׂ מַאֲלֵהִים וְכְבוֹד
וְהִדְרֵתְעַטְרֵהוּ: תִּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי
יְדֶיךָ כֹּל שְׁמָה תַחַת רַגְלָיו: צַנְהָ
וְאַלְפִים בָּלֶם וְגַם בְּהֵמוֹת שָׂדֵי:
צַפּוֹר שְׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עוֹבְרֵי
אֲרָחוֹת יַמִּים: יִי אֲדוֹנֵינוּ מָה
אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

V tento den budíž tíže všech hříchů mých tak smenšena jako tvar měsíce v dnešní noci, ale počet záslužných činů mých nechať jeví se větším a v rozkvětu nejkrásnějším.

Známa jest mi zpupnost srdce mého i dlouhá řada mých provinění a poklesků. Víím, že bych trest upálení zasluhoval, neboť nakupil jsem hřích na hřích, bažil jsem den co den po zisku a podobám se nyní chlapci, jenž se škole vyhýbá.

Provazem pošetilosti hřích mne táhne zpět, avšak přicházím k Tobě, Bože můj, a stojím zde, bych žádal Tebe za vyléčení z nátknutí hadem jedovatým; uchvácen bolestí a zármutkem vzývám Tě pokorně; následkem strastí jsem jako kámen nehybný, jako bych neměl ruky, úst a zraku, ani chuti a čichu.

Hle, začátek měsíců dal Jsi lidu Svému za dobu smíření všem pokolením jejich, abys odpůrci miláček Svých uložil mlčení. Proto spěchám k Tobě s prosbou, o den dříve přicházím s polepšením, abych od Tebe byl přijat jako domácí, nikoliv jako cizí host.

יוֹם זֶה יִהְיֶה מִשְׁקַל כָּל-חַטָּאתַי.
כַּטֵּל בְּמִיעוּמוֹ בְּדַמוֹת יָרַח הַיּוֹם.
לְבַד מִסְפֵּר זְכוּיָי יִרְבֶּה. וַיִּצִיֵּן
צִיֵּן וַיְהִי פוֹרְחָ:

וְדָאֵי זְדוֹן לְבִי אֲצִלִּי קְלוּי.
חֻטֵּי עֲוֹנוֹתַי עִם דּוֹק רִשְׁעֵי.
דִּינֵי אָנִי אֲדַע בְּאֵשׁ קְלוּי.
כִּי רַע וּבִישׁ אֲרַגְמֵי אֶל-
פִּשְׁעֵי. הוֹלֵךְ בַּיּוֹם וַיּוֹם אַחַר
בְּצִעֵי. מִבֵּית מְקוֹם סִפֵּר תִּינּוֹק
בוֹרְחָ:

אֲכֹן בְּחַבְלֵי שׁוֹא עוֹן מוֹשֵׁף
אֲחֹרֵי. לָךְ אֵלֵי בָאתִי נֹצֵב.
רַפְאוֹת לְאָרֶם מִר נָחַשׁ נוֹשֵׁף.
שׁוֹאֵל וּמְתַחַנֵּן נִבְאָב נֶעְצָב.
יוֹשֵׁב בְּעַנְיָי אֲכֹן מְחַצֵּב. יָד
פֶּה וְעֵין אֵין לִי טַעַם וְרִיחַ:

הֵן רֵאשׁ חֲדָשִׁים אֵל-עֲמֻךָ
נִתְמָ. לְזִמְן פִּסְרָה עַל-כָּל-
הוֹלְדוֹתָם. מֵאֵת אֲהוּבָךְ שׁוֹמֵן
הַשְׁבֵּתָ. עַל בֶּן אֲמֻדָּךְ בְּתַחֲנָנָתָם.
מִיּוֹם לְפָנָיו בָּא כִּי אֵין אֵיתָם.
אֲשׁוּב לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד
אוֹרְחָ:

קריאת התורה לתענית צבור.

ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפוד בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בלח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם לחרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפוד והנחם על-הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את-זרעכם ככוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ויחלו לעולם: וינחם יהוה על-הרעה אשר דבר לעשות לעמו: לוי ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים בראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר שברתי: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא: מסמיו ויפסל שני-לחת אבנים בראשנים וישבם משה בבקר ויעל אל-הר סיני באשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה ועל פניו ויקרא יהוה: יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד: עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שדשים ועל-רבעים: וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר

אס-נא מצאתי חן בעיניך אדני ילד-נא אדני בקרבנו כי עם-קשה-ערה הוא וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונתתנו: ויאמר הנה אנכי פרת פרת נגד כל-עמך אעשה נסלאת אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכד-הגוים וראוה כל-העם אשר-אתה בקרבנו את-מעשה יהוה כי-נברא הוא אשר אני עשה עמך:

קריאת הפטרה לתענית צבור.

ברכות Před haftórou říká se tyto.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:

ברוך אתה יי הפוטר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

(בישעה סי' נד).

דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי וישב אל-יהוה וירחמיהו ואל-אלהינו כי-ירבה קסלות: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: כי-גברו שמים מארץ בן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי מחשבותיכם: כי פאשר ירד הנשם והשלג מן-השמים ושמה לא ישוב כי אס-הרוה את-הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: בן יהוה דברי אשר יצא מפיו לא ישוב אלי ריקם כי אס-עשה את-אשר הפצתי והצליח אשר שלחתי: כי-בשמה מציאו ובשגזום תובלון ההרים והגבעות ופצחו לפניכם רפה וכל-עצי השדה ימחאו-קף: פחת הפעצוץ יעלה ברוש ותחת הפרפד יעלה הדם והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יפרת: פה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי-קרובה ישועתי לבא וצדקתי תהולות: אשרני אנוש יעשה-

* ותחת קי

* obváže nás, Obživí nás po dvou dnech, dne třetího vzpřími nás, a budeme živi před Ním. Nebo ne pro své zásluhy vlastní pronášíme modlitby své před Tebou, ale pro milosrdenství Tvé hojně. Ó Pane, slyš! ó Pane, odpust'! ó Pane, pozoruj a učíš to, neprodlévej! pro Sebe samého, Bože můj, neboť jméno Tvé vysloveno nad městem Tvým a nad lidem Tvým.

Navrať nás, Hospodine, k Sobě, a my se vrátíme; obnov dny naše, jako byly dříve!

Všemohoucí králi, Jenž sedíš na trůně milosrdenství, vládneš s blahovolností, promíjíš provinění lidu Svého, zahlazuješ (hříchy) dřívější, častokrát udělujes prominutí hříšníkům a odpuštění vinníkům, prokazuješ laskavost všelikému tělu a duchu a nesplácíš jim podle hříšnosti jejich — Všemohoucí, Jenž jsi nás naučil pronášeti Svých třináct vlastností, ó pomni nám dnes smlouvy pro těch třináct vlastností, jak Jsi to oznámil před časy muži skromnému (Mojžíšovi), jakož psáno jest: „I sestoupil Hospodin v oblaku a postavil se k němu tam a volal ze jména: Hospodin“.

I minul Hospodin tvář jeho a volal:

Hospodin, Hospodin je: všemohoucí, milosrdný a mi-

מיזמים ביזם השלישי יקימנו ונתתיר לפניו: כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים מתנוגינו לפניה כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אלתאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על-עירך ועל-עמך:

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקרבם: גי פעמים

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בתסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה כחילה לחפאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל-בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה בהודעת לעניו מקדם כמו שכתוב וירד יי בעניו ויתיצב עמו ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום ותנון ארך

זאת ובן-אדם יחזיק-פה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל-הע: ואל-יאמר בן-הנזר הגלותה אל-יהוה לאמר הכדל יכדילגני יהוה מעל עמו ואל-יאמר הפלים הן אני עץ יבש: כי-כה | אמר יהוה לפרסים אשר ישמרו את-שבתותי וקחו באשר הפצתי ומחזיקים בקרית: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומפגות שם עולם אמן-לו אשר לא יקרת: ובגני הנזר הגלויים על-יהוה לשרתו ולא-הבה את-שם יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת מחללו ומחזיקים בקרית: והביאתים אל-תר קדשי ושפתתים בבית תפילתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על-מזבחי פי ביתי בית-הפלה יקרא לכל-העמים: נאם אדני יהוה מקבץ גדתי ישראל עוד אקבץ עליו לגקבציו:

Po haftóře říkají se tyto ברכות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה. המדבר ומקום. שקל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו: רחם על ציון פי היא בית חיינו. ולעליבת נפש תושיע במהרה בקיינו. ברוך אתה יי משמח ציון בקניה: שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגד לבנו על-כסאו לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את-כבודו. פי בשם קדשך גשבעת לו שלא יקבה גרו לעו ס עד. ברוך אתה יי מגן דוד:

Po haftóře postaví se Thóra do sv. schránky, kantor říká חצי שעה וקראת עשרה שמונה עשרה na str. 78. — Každý, kdo se postí, říká říkají při ענינו וינינו וינינו וינינו, pak se zde pokračuje.

לכו ונשובה אל-יי כי הוא מרף וירפאנו יד ויחפשנו: יחיינו

své modlitby před Tebou, ale pro milosrdenství Tvé hojně. Ó Pane, slyš! Ó Pane, odpusť! Ó Pane, pozoruj a učíš to, neprodlévej, pro Sebe samého, Bože můj, neboť jméno Tvé vysloveno nad městem Tvým a nad lidem Tvým!

Bože náš a Bože otců našich!

Ó přijmi v milosti mých rukou zdvižení, jež přináším dnes Tobě v oběť večerní!

Bud' příjemno Ti moje modlení, tak jako druhy vonné kořenní!

Když volám k Tobě, vyslyš mne,

ó skálo má! na sklonku dne, tak jako dříve syny v Israeli,

když večerní svou oběť přinášeli.

Za vůni obětní, ó skálo světů!

měj slova plynoucí z mých retů;

co postem ubral jsem na krvi v tváři, to pokládej za obětní krev na oltáři,

Ó přijmi to, co modlím se po více dní,

co oběť za hřích, vinu a dar večerní!

Bud' na blízkou dnes těm, jenž Tebe hledají, a v hojnosti jim uděl, čeho žádají!

Měj zřetel k tomu, jak tu stojí sklíčení,

*) Kdo se nepostí, vynechá tu větu v závorkách.

תחנונונו לפניך על-רחמיך
הרבים: אדני שמעך אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אל-תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא
על-עירך ועל-עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו:
חון משאת כפי מנחת
ערב רצה נא בכשר. תבון
תפלתי קטרת לפניך בתום
ובישר. בקראי ענני צורי |
היום יפנה:

קהל באשר יביאו בני ישראל
את-המנחה:

חון ריח ניחוח אמרי פי
לפניך צור עולמים. (חלבי
ודמי הנמעט בצומי תמור
חלבים ודמים). קבל הגיון
לפי אשר ערכתני זה בפנה
ימים.

קהל כהטאת כאשם וכמנחה:
חון דרוש נא ביום זה
הדרשך והדרש להם בניב
שפתים. שעה למעמדכם
וטתרים בפסוק מזקק

dobrotivý, shovívavý a plný milosti a věrnosti, zachovává milost do tisícého pokolení, odpouští provinění, poklesek a hřích a zprošťuje trestu. Odpusť i provinění a hříchy naše a měj nás za dědictví! — Odpusť nám, Otče náš, neb hřešili jsme; promiň nám, králi náš, neb jsme se provinili, neboť Ty, Hospodine, jsi dobrotivý a odpouštějící a hojný v milosti ke všem, kteří Tě vzývají.

אנא יי אלהי השמים תבון תפלתנו קטרת לפניך ותוציא
קאור צדקנו ומשפטנו כצחקים: אמרינו האזינה יי בינה
הגיגנו בקראנו עננו אלהי צדקנו:

פרחם אב על פנים בן פרחם יי עלינו: ליי הושועה על
עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעלב
סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו:

Odpusť provinění lidu tohoto dle veliké milosti Své, tak jako Jsi odpouštěl lidu tomuto od Egypta až potud. — A tam praveno:

I pravil Hospodin: Odpouštím dle slova tvého! (IV. kn. Mojž. 14, 19. a 20.)

Nakloň, Bože můj, ucha Svého a slyš! otevři oči Své a pohlédni na zpuštění naše a na město, nad nímž vysloveno jméno Tvé! Neboť ne pro své zásluby vlastní pronášíme

אפים ורב חסד ואמת נצר
חסד לאלפים נשא עון
נפשע וחטאה ונגדה. וסלחת
לעונינו ורחמתנו ונחלתנו:
סלח לנו אבינו כי חטאנו
מחל לנו מלפנינו כי פשענו.
כי אתה יי טוב וסלח ורב
חסד לבדר-קרואיך:

חון סלח נא לעון העם הזה
בגדל חסדך וכאשר נשאת
לעם הזה ממצרים ועד הנה
ושם נאמר:
קהל ויאמר יי סלחתני
בדברך:
הטה אלהי אזנה ושמע פקח
עיניך וראה שממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה. כי לא
על-צדקותינו אנחנו מפילים

הטה אלהי אזנה ושמע פקח
עיניך וראה שממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה. כי לא
על-צדקותינו אנחנו מפילים

וְשָׂרִי Ó Všemocný, Tys od věků Svou obec miloval, zda jeden více, drahý méně Tobě věnoval.

Ty žádáš jen, by kajicně se k Tobě obrátil,

by obětník i srdce své od hříchů odvrátil.

Jen obět dobře míněná jest Hospodinu příjemná!

בהיות Když oltář můj a svatyně na místě svatém stály,

tu na smířenou hříchů mých dva kozly v obět dali;

však nyní, kdyby Hospodin pro hříchy smrtí trestal,

ni zápalu ni oběti by z ruky naší nevzal!

תחנוני Jen modlitbou Tě může lid Tvůj nyní vzývati, a srdcem zkroušeným za odpuštění žádati.

הלה, k Tobě vzhlíží zrakem toužebným,

Jenž jako strážce bdíš nad lidem Svým.

Před Tebou stojí v době večerní,

by vyprosil od Tebe smíření.

Neb doufá, že svou obětí

Tvůj hněv od sebe odvrátí.

ירושלים Ó zbuduj Jerusalém, města vůkolní,

všem zajatým a vězňům pousta uvolní!

חזן שדי לא מצאנוך שגיא
לח לעדה מקדם קניתי. אחד
המרבה ואחד הממעיט
בשובו גפשו רציתי. אף
יכון לבו לפניך במנתתו
בעת הקריב אותה.
קהל וזאת תורת המנחה:

חזן בהיות מזבחי ומקדשי
על מכוננו ונבולו. היו
מכפרים עלינו שעירים
העולים לגורלו. ועתה
באשמתינו לו תפין יי
להמיתנו:

קהל לא לקח מיבנו עולה
ומנחה:

חזן תחנונים ידבר עמך
יבקש סליחה בלב מר. הנו
מתניב על מצור ועומד
על המשמר. מחלה פניך
לעת מנחת ערב ומצפה
לפר:

קהל כי אמר אנפרה פניו
במנחה:

חזן ירושלים עירך בנה
ועריה מקצה. אסורים

a očistí jak stříbro jejich smýšlení!

O přijmi jejich prosbu jak sta obětí,

jež dával Israel za dávných století!

כליל Má modlitba bud' jako zápal před Tebou,

mým žalobníkům uděl přísnou dťku Svou!

Mé právo nechať vzejde, jasně zaplane,

než slunce zajde a než soumrak nastane.

Všem rozplývalo srdce vroucí modlitbou,

a každý přistoupil, dal Bohu obět svou.

ישרון Tvůj lid Ješurun opěvuje zbožně milost Tvou,

ó nakloň jemu sluchu Svého v dobu příznivou!

Svým okem pohlédni, jak stojí polepšen

u brány slitování Tvého v dnešní den!

A každý podle možnosti svůj přináší dar zbožnosti!

ברוב Ó Hospodine, podle smilování Svého

slyš slova má a povšímni si hlasu mého!

Ó věčný Bože, kéž bych došel přízně Tvé,

bys přijal večerní mou obět

i ruky mé,

tak jako v oné dávné době,

když Eliáš se modlil k Tobě.

שבעתים. ורצה שיקחתם
בשה אחד מן-הצאן מן-
המאתים.

קהל ממשיקה ישראל למנחה:

חזן כליל ועולה תחנתי

תחשב ומשטיני ריב תריב.

והוציא כאור צדקי טרם

יבא השמש ויעריב. שפוך

במים לבו בתפלתו כל-איש.

קהל והקריב המקריב קרבנו
לוי מנחה:

חזן ישרון עמך ישיר חסדך

בטוב לקח. הטה אליו אונך

ושמע ועיניך פקח. וראך

כי טוב מסתופף בשערי

רחמיך.

קהל ויקח מן-הבא בידו
מנחה:

חזן ברוב רחמיך אמרי

האזינה יי הגיגי בינה. אם

נא מצאתי חן בעיניך אלהי

קדם מעונה. ולקחת מנחתי

מירי אשר הבאתי לך

בתחנה.
קהל יהי בעלות המנחה:

Lid Israel, jenž věří
Tebe všechen čas,
když zapuzen byl Tebou,
ujmi se ho zas!

Když přichází, by smířil
Tebe darem svým,
tak v milosti ho přijmi, ne-
pohrdej jím!

Jen slovy nahražují
býků oběti,
do hlubin moře svrhni je-
jich neřesti!

Buď příjemno Ti jejich
vroucí modlení
jak oběť za hřích, zápal a
dar večerní!

Tak jako zevnější a
vnější oběti,
měj, Pane, slova naše v
blahé paměti!

Ó přijmi oběť naši jak sta
obětí,
jež dával Israel za dávných
století!

Ó pohlédni, jak všecku
moc nám z rukou vzali,
jak obodí sklíčení, jenž na
výšinách stáli!

Pro nedostatek muže ná-
božného
mne zvolili za přímluvčího
svého,

ač nejsem obeznalý v řeč-
nění —
by po mně poslali dar
večerní.

Jak ranní zoří učiň
jasným přednes můj!

Slyš prosbu mou a zbuduj
opět oltář Svůj!

חיו ישראל עמך אשר בקך
מאמין. אם בשמאל דחיתו
קרבהו בימין. קא לשחר
פניך: קהל ויקח מן הקא
בירו מנחה:

חיו עורכי שבע משלמי
פרים שפתותם. רצה וזה שלך
במצולות ים בל-הפאתם.
יערב עליך שיהתם ורנתם:
קהל כהפאת וקעולה
וכמנחה:

חיו זכר פר פנים ושעיר
פנימי וחיצון. יהיו נא
אמרינו לפניך לרצון. ותערב
מנחתנו בשה אחת מן
הצאן. מן-המאתים: קהל
ממעקה ישראל למנחה:

חיו ראה כי אזלת ידינו
ויושבי מרום שחו. פסו
אמונים ובכין לקחו. בבר פה
וערל שפה: קהל וישלחו
בני ישראל בירו מנחה:

חיו ברר ניב שפתי בשחר
פרוס. עגני ורפא מזבחה
ההרוס. חלקת לשוני תערב

A přijmi oběť jejich ny-
nější,
jak činil Jsi za doby dří-
vější!

Též v milosti zas pohlédni
na dary naše obětní!

Ó smiluj se nad
roztroušeným stádem Svým,
jak pastýř věrný ved' je k
nivám líbezným!

Lid Israelský očisti od po-
klesků,
by zlatu, stříbru rovnal se
co do lesku,

a každý v dobu večerní
Ti přinesel dar obětní!

רעוצים פתח ולחפשי הוצא.
וערבה ליי מנחתם בימי
עולם ותשוב ותרצה:

קהל עוד פנות אל-המנחה:
חיו ונפוצות ישראל לקבין
ידך שגית תוסף. ברועה
עדרו תרעם בגנה טוב
תאסף. וישב מצרף ומטהר
את בני ישראל בזהב
וכסף:
קהל והיו ליי מגישי מנחה:

לכל קוראין אז אל מלך

וגשלקמה פרים שפתינו תבון תפלתנו קמרת לפניך משאת
בפנו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון דבנו לפניך
יי צורנו ונואלנו: כרחם אב. ליי הישועה אז ביום קראנו (Str. 436)

Můj Bože, lid se chvěje
strachem před Tebou,
již dlouhou chvíli stojí s
myslí zkroutěnou

a hledí a toužebností k
době večerní,
neb doufá, že svým darem
dojde smíření!

Od žalobce se od-
rať, nedej jemu slechu,
když přijde jako bouře, ne-
lbej jeho vzteku;

neb kdybys, Pane, k našim
hříchům přihlížel,

i oběť naši bys pak v ne-
libosti měl. —

חיו אלהי בשר עמך מפחדך
סמר. ומאז עלות השחר
יעמוד על משמר. עד עת
מנחת ערב: קהל כי אמר
אכפרה פניו במנחה:

חיו להקשיב למסטינו מין
תמאין. סאונו ברעש אל נא
תהיסואין. ואם עונות תשמור
הלא רבנו: קהל מאין עוד
פנות אל-המנחה:

מִיָּמַי מֵאֵת מֵי הַיָּם
 a neustaň od svého modlení!
 Co náhradu za oběť ohnivou
 svou prosbu přednes upřímnou!
 Bůh přijme dar tvé zbožnosti
 co obětí spravedlivosti!
 כֹּהֵן Kněz Boží, vzorný
 lidumil,¹⁾
 jenž prvním poslem víry byl,
 ten časně za svítání vstal
 a k Bohu modliti se jal,
 (Tak stalo se, že ranní
 modlení
 jest náhradou za dary obětní)
 Ze v Hospodina spoléhal,
 to jemu za ctnost počítal.
 שׁוֹנֵן Syn, kterýž se mu v
 stáří narodil,²⁾
 za obět na oltáři svázán byl;
 ten modlil se za doby večerní,
 a Všemocný mu popřál sly-
 šení.
 To důvodem, že z večera se
 modlíme,
 se v uctivosti Pánu světa
 koříme,
 tak jako kněz za doby obětní
 vzal do hrstí svých jemné
 koření.
 מֶלֶךְ Muž upřímný, jenž
 meškal v stanech svých³⁾
 kdys na posvátném místě
 stál —
 na místo četných darů obě-
 tních
 jen vroucí prosbu věnoval.
 Až zmizel oltář, svatý chrám,
 já přece chválu Jemu vzdám.
 Bůh tomu přednost dá před
 obětí,
 kdo právu, ctnosti život
 zasvětil.
 וְאֵת מֵי הַיָּם Já umlknul jak pod-
 světil,

1) Abraham. — 2) Izá. — 3) Jakkob.

בֵּית עַמִּי לֹא תִחַשְׁבֶּה
 ולא תשקוט בזעקה, וגבמקום
 עולה ואשה. תהיו תחזקתה.
 לִי מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצַדִּיקָה:
 נְשִׂיא אֱלֹהִים הֵנְאָמֵן. ראש
 צִירִים אֵיתָנִי. הַשְּׂבִים שֹׁר
 וּזְמַן. עַמּוּד וְעַרְוֹךְ תִּחְנַנְנִי
 בְּמִקְוִם תְּמִיד מְיוּמֵן. לְשֹׁר
 עַל קַרְבְּנִי. וְכִי הָאֱמִין בְּי
 נִחְשְׁבָה לוֹ צַדִּיקָה: לִי
 יְחִידוֹ לְמֵאָה נְחִנֵּן. וְעַקּוֹד
 בְּמִזְבֵּחַ אֲבָנָיו. לְפָנוֹת עֶרֶב
 חָנֵן. וְהֵאֵל נְשִׂא פְנֵיו. לְתַמִּיד
 עֶרֶב מְכוֹנֵן. לְהַתְרַצוֹת פְּנֵי
 אֲדוֹנָיו. כְּאִישׁ לָקָה מְלֹא
 חָפְנָיו. קִטְרֹת סְמִים דָּקָה: לִי
 מְפִלֵל יוֹשֵׁב אֶהְיֶה. הֲלֵן
 בְּמִקְוִם מְשַׁבְּחָה. לְרַבּוֹי פְּדָרִים
 יְהֵל. בְּהֵתְקַרֵּב בְּבֵית זָבַח.
 וְאֵם אֵין קַרְבָּן לְיִחְלֵל. תִּמְוֹרֵם
 אֶעֱרֹךְ שַׁבַּח. וְנִבְחַר לִי
 מִזָּבַח. עֲשֵׂה מְשַׁפֵּט וּצַדִּיקָה:
 לִי
 נְאֻלְמָתִי הוֹמְיָה. מֵאֵין

Nechť plyne řeč má jako
 olej svěcený,
 jímž pokropena byla mouka
 obětní!
 בית Dům modlitby, kde v
 pravdě Tebe vzývají,
 měj za oltář, kde oběti se
 střídají,
 kde přinášeli kněží Tebou
 svěcení.
 svou obět za hřích, vinu a
 dar večerní.
 כֹּהֵן Kéž Hospodin nás o-
 blaží Svou milostí
 a přivede nás opět v sídlo
 volnosti!
 Kéž svatyně má stojí zas na
 místě svém
 a zaskvěje se znova v lesku
 bývalém!
 Nechť Hospodin rod Levitů
 zas posvětil,
 by Jemu opět přinášeli oběti!

אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שֵׁם הַכֹּהֲנִים.
 אֵת הַחֲפָאֹת וְאֵת הָאֲשָׁם:
 קֹהֵל וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת-הַמִּנְחָה:
 חֹזֵן יִצְנֶה יְיָ חֲסֵדוֹ קוֹמְמִיּוֹת
 הַשִּׁיבֵנִי לְנְוִי. לְפָאֵר מְקוֹם
 מִקְדָּשִׁי לְחֹדֶשׁ הַדָּר זִיוִי.
 וְנִשְׁבַּח מְצִרָה וְטָהַר אֵת בְּנֵי
 לְוִי: קֹהֵל וְהָיוּ לִי מְגִישֵׁי
 מִנְחָה:
 טוב יי לכל קוראך na str. 435.
 טוב יי לכל ורחמי על-כל-
 מעשיו: טוב יי לקניו לנפש
 תדרשני: טוב ויחיל ודומם
 לתשועת יי: טוב להסות בני
 ממזוח באדם: טוב להסות בני
 ממזוח בגדיבים: טוב וישר יי
 על פי יורה השמים בדרך: טוב
 יי למעוז פיוס צרה ויודע חוסים
 בו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי
 עפר אנחנו: כי טוב יי לעולם
 חסדו ועד דוד ודור אמונתו:
 כרחם אב אב ביום קראנו.

הִזֵּן בֵּית תַּפְלֹתֶם מְקוֹם
 צִקּוֹן לְחַשְׁשֵׁם. חֲשׂוֹב בְּבְּמִקְוִם
 אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שֵׁם הַכֹּהֲנִים.
 אֵת הַחֲפָאֹת וְאֵת הָאֲשָׁם:
 קֹהֵל וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת-הַמִּנְחָה:
 חֹזֵן יִצְנֶה יְיָ חֲסֵדוֹ קוֹמְמִיּוֹת
 הַשִּׁיבֵנִי לְנְוִי. לְפָאֵר מְקוֹם
 מִקְדָּשִׁי לְחֹדֶשׁ הַדָּר זִיוִי.
 וְנִשְׁבַּח מְצִרָה וְטָהַר אֵת בְּנֵי
 לְוִי: קֹהֵל וְהָיוּ לִי מְגִישֵׁי
 מִנְחָה:

טוב יי לכל קוראך na str. 435.

טוב יי לכל ורחמי על-כל-
 מעשיו: טוב יי לקניו לנפש
 תדרשני: טוב ויחיל ודומם
 לתשועת יי: טוב להסות בני
 ממזוח באדם: טוב להסות בני
 ממזוח בגדיבים: טוב וישר יי
 על פי יורה השמים בדרך: טוב
 יי למעוז פיוס צרה ויודע חוסים
 בו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי
 עפר אנחנו: כי טוב יי לעולם
 חסדו ועד דוד ודור אמונתו:
 כרחם אב אב ביום קראנו.

Slitovníče, pomni nám zásluby Josefa spravedlivého, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Mojžíšem prorokem, pro zaslíbení;

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Aronem veleknězem, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám horlivosti Finesa horlivého, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Davidem Pomazaným, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám modlitby Šalomouna krále, pro zaslíbení!

Slitovníče, upustiž od hněvu Svého, bychom se nevraceli na prázdno (nevyslyšení) od Tebe, pro zaslíbení!

אז לכל קוראך אף אל מלך יושב na str. 435.

אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו כלה. תאחז ידך במשפט בבוא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח. גשתך לחקור מוסר. רחמיך יקדמו רגועה. ידועות מעשים בשורה. קרב צדק מאליך. הורנו בועקנו לך.

רחמיך אדבר לך זכותיה. דיוסף צדיקא. גדיל ויעבור:

רחמיך אדבר לך קימיה. דמשה נביא. גדיל ויעבור:

רחמיך אדבר לך קימיה. דאהרן כהן. גדיל ויעבור:

רחמיך אדבר לך קנאותיה. דפנחס קנאה. גדיל ויעבור:

רחמיך אדבר לך קימיה. דדוד משיחא. גדיל ויעבור:

רחמיך אדבר לך צלותיה. דשלמה מלכא. גדיל ויעבור:

רחמיך טוב מרוגועך. ולי גהדר ריקם מן גדמך. גדיל ויעבור:

neb obřad kněží pominul; jak zpívati mám v zajetí, když Levitů sbor utichnul? Vzdor tomu všemu Boha etím, neb On jest v soudu vznešeným! Nám zahanbení tváři přísluší, všek Tvá jest spravedlivost nejvyšší!

Za tučné oběti měj náhradou mou modlitbu, již konám před Tebou; že dosud chovám v živé paměti řád služebníků Tvých při oběti, jak do svatyně svatých vcházeli, kdež zaslíbení věstce zaslechli: „Jenz ctíte jméno Boha věčnosti, Vám vzejde slunce spravedlnosti!“

אז לכל קוראך אף אל מלך na str. 435.

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Abrahamem milovaným, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Izákem, jenž na oltáři svázán byl, pro zaslíbení!

Slitovníče, pomni nám smlouvy s Jakobem zbožným, pro zaslíbení!

¹⁾ Viz II. kn. Mojž. 34,6: ויעבור ה' על פניו; dle tradice dostalo se Mojžíšovi zaslíbení, že modlitba, v nížto zmínka jest o třinácti vlastnostech božských (שלש עשרה מדות), nezůstane nevyslyšenou — שאין חורות ריקם.

עבודת כהנים. ואיך אשיר בשביה. ואספו לויי אמונים. ועל כל-זאת אודה יה. כי הוא געלה בדינים. לנו בשפת הפנים ולך בעדקה: ליי

חלק קרבנות פדר. תפלת תראה. בזכרי על הפדר. עבודת משרועי. באי היכל חדר בתדר. ושמעו מבשר במראה. ונרחה לכם יראי שמי. שמש צדקה: לוי מגישי מנחה בצדקה:

v třesení a zděšení, v úctě a tesklivosti — vyslovuji před Tebou, Hospodine, Bože můj, jen část svých činů špatných, svého nekalého chování a svých skutků nechvalných. Všechno vypočísti nelze, k objasnění jich nemám dosti síly, k odhalení jich nemám odvahy, mluvíti o nich nedovedu; kdybych oznámil je, nebyl bych hoděn doprositi se za ně odpuštění, prominutí a smíření. Co jsem? Co jest život můj? Jsem pouhý dech a marnost, jsem červ a mol, jsem prach a popel! Stydím se za své hříchy a rdím se nad poklesky svými; neodvažuji se otevřiti ústa, bych vyznal hříchy před Tebou. Příliš veliké jest mé provinění a nesnesitelné, množství mých poklesků nelze vypočísti. Stydím a rdím se jako zloděj přistižený při vloupání.

רבנו Pane světa, kdybych přistoupil pronášeti hříchy své a je rozebíral — minul by jen čas, ale ony (hříchy) by neměly konce. — Pro které z nich mám si vyprositi odpuštění, pro které z nich prominutí a ze kterých se mám vyznati? pro veškeré

בְּזוּעַ. בְּחִלְחוּל. בְּיְרָאָה. בְּמִזְרָא: אֹמֵר אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי. מִקְצַת מַעֲשֵׂי הָרָעִים. וּמִדְרָבִי הַמְכֻוֹעֵרִים. וּמִמַּעַלְלֵי הַמְּקוּלָּקְלִים. לְאִמְרָם אִי אֶפְשֶׁר. לְבַרְרָם אִין בִּי כֹחַ. לְגַדּוֹתֵם לֹא אֶעֱצֹר חַיִל. לְדַבְרָם לֹא אֶדְעֵם. לְהַגִּידֵם אִיןִי כִדְאִי לְתַבּוּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמְהִילָה וּכְפָרָה. מָה אֲנִי מָה חַיִי. אֲנִי הַבֵּל וְרִיק. אֲנִי רִמָּה וְתוֹלְעָה. אֲנִי עֶפֶר וְאֶפֶר. בּוֹשׁ אֲנִי מִחַטָּאִי. וּמוֹכֵלָם אֲנִי מִפְּשָׁעֵי. אִין לִי פִתְחוֹן פֶּה לְהַתְּנִידוֹת לְפָנֶיךָ. גְּדוּל עוֹנֵי מִנְשׂוֹא. עֲצָמוּ פְּשָׁעֵי מִסְפָּר. בּוֹשָׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי. בְּגִנְבֵי הַנְּמָצָא בְּמַחְתָּרַת:

רבנו של עולם אם עמדת לי לפרש את חטאי ולבארם יקנה הזמן והם לא יכלו על איזה מהם אתבע ועל איזה מהם אבקש ועל איזה מהם אתודה על הכל או

Tobě, poskytni nám pomoci, když snažně prosíme! Přived' zpět odvedené ze stanů zbožného (Jakoba); viz, jak brány jeho zpusťošeny jsou! Pomni zaslíbení Svého, že svědectví (Thóra) nemá vymizeti z úst potomstva jeho! Pečet' svědectví Svého odstraň, tajemství Své objev učenníkům Svým! V kruhu těch, kteří učení Tvé rozšiřují, ať nevyšychá nikdy ducha Tvého proud! Ó Bože, buď přízniv těm, kteří Tebe znají, a odmítني ty, kteří Tě neznají! Uved zase k volnosti zajaté, jež poutá naděje (na vysvobození)!

ויהי הגדול של רבינו נסים זצ"ל.

רבנו Pane světa! Především nemám odvahy zodpovídati se, aniž smělosti, povznésti hlavu svou, poněvadž provinění mých vypočísti nelze, a hříchy mých jest bez počtu; — jako břímě těžké doléhají na mne. Vyznávám před Tebou, Hospodine, Bože můj, sklopencu hlavou, schýlenou šíjí, sklíčenou myslí, zesláblou silou, zkroušeným srdcem, pokorným duchem, s poklonou, klekaje a skláněje se, v bázni, strachu a hrůze,

צוֹ יְשׁוּעָתְנוּ בְּמִפְגֵּיעַ. וְתָשִׁיב שְׁבוּת אֱהָרִי תָם. פִּתְחוֹ רְאָה בִי שְׂמִמּוֹ. זְכוֹר גְּמַת עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ. חוֹתֶם תְּעוּדָה תִּתִּיר. סוּדָךְ שִׁים בְּלִמּוּדָךְ. טַבּוּר אֲנִן הַסֵּהר. גַּא אֶל־יִחַסֵּר הַמְּזִג. יְהִי־דַע אֶת־אֲשֶׁר יִדְעוּךָ. מִגֵּר אֶת־אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. בִּי תָשִׁיב לְבַצְרוֹן. לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקִיָּה:

רבנו של עולם קודם כל דבר אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראשי. בי מפגי שעונותי רבו מלמנות. ותפאתי עצמו מספר. וכמשיא כבד יכבדו ממני: מתודה אני לפניך יי אלהי. בכפיפת ראשי. בכפיפת קומה. בכניעת חיל. בחלישות פתי. בשבירת לב. בנמיכות רותי. בקדה. בכריעה. בהשתחוויה. באימה. בבעת. ברתת.

nad marnostmi, na kteréž nic skutečného není.

במה. Čím předstoupím, nebo kterého léku mám hledati? Jako syn nevázaný a zpurný byl jsem, jako služebník, který se protiví pánu svému, jako žák, jenž odporuje učiteli svému! Co Tys nazval čistým, nazval jsem nečistým, — co Tys prohlásil za nečisté, měl jsem za čisté; co Tys dovořil, zakázal jsem, — a co zakázal Jsi, dovořil jsem; co Tys miloval, nenáviděl jsem, a co Tys nenáviděl, miloval jsem; co Tys ulehčil, přitížil jsem, a co Tys přitížil, ulehčil jsem; co Tys přiblížil, vzdálil jsem, a co vzdálil Jsi, přiblížil jsem. Jen že nebylo mým úmyslem Tebe rozhněvati. Ale přece je to smělost, když nyní přicházím, vyprositi si odpuštění od Tebe; neboť vydal jsem tvář svou hanbě, zatvrdil jsem čelo své a přistupuji s tváří zahanbenou k Tobě, abych žádal za milost a milosrdenství.¹⁾

¹⁾ Též u překladů platí někdy přísloví: „Summum jus, summa injuria“ — příliš doslovný překlad někdy více škodí než prospívá

הָרֵשׁ. הַבֵּל הַבְּלִים אֵין בּוֹ מִמֵּשׁ:

בְּמַה אֶקְדֵּם אוֹ מַה רְפוּאָה אֶבְקֶשׁ. בְּכֵן סוּרֵר וּמוֹרֵה הָיִיתִי. בְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. בְּתַלְמִיד הוֹלֵק עַל רֵבוֹ. אֶת אֲשֶׁר טַהַרְתָּ טַמְאַתִּי. וְאֲשֶׁר טַמְאַתָּ טַהַרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִתְרַתָּ אֶסְרֵתִי. וְאֲשֶׁר אֶסְרֵתָּ הִתְרַתִּי. אֶת אֲשֶׁר אָהַבְתָּ שָׂנֵאתִי. וְאֲשֶׁר שָׂנֵאתָ אָהַבְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִקְלַתָּ הִחְמַרְתִּי. וְאֲשֶׁר הִחְמַרְתָּ הִקְלַתִּי. אֶת אֲשֶׁר קִרְבַּתָּ רַחַקְתִּי. וְאֲשֶׁר רַחַקְתָּ קִרְבַּתִּי. אֵדָּ לֹא לְהַכְעִיסְךָ נִתְכַּוְּנָתִי. וּבְעֻזוֹת מִצַּח בָּאתִי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִלְּפָנֶיךָ. שְׁמַתִּי פָּנֶי בְּבִלְב. הָעוֹתִי מִצַּח בְּוֹנָה. וּגְשַׁתִּי לְפָנֶיךָ בְּבִשֶׁת פָּנִים. וְכֵן כְּתוּב וּמִצַּח אִשָּׁה זוֹנָה הִיָּה לְךָ מֵאַנְתָּ הַבְּלִים:

nebo jednotlivé? pro skryté nebo zjevné? pro dřívější nebo pozdější? pro nové nebo staré? pro tajné nebo známé? pro ty, na něž se pamatuji, nebo pro ty, na něž jsem již zapomněl? Víím to sám, že nemám znalosti Thóry ani moudrosti, ani poznání ani rozumu, — ani ctnosti ani poctivosti, ani dobročinnosti, že spíše jsem pošetilem a nikoliv znalcem, nevědomým a nikoliv rozumným, lupičem a nikoliv poctivcem, trestuhodným a nikoliv nevinným, bezbožným a nikoliv spravedlivým, zlým a nikoliv dobrým. Všelike skutky špatné konal jsem, i přestupky četné spáchal jsem. Kdybys mne chtěl souditi podle skutků mých, běda mně! běda mně! běda mé duši! A kdybys mne chtěl očistiti, jako se čistí a tříbí stříbro, nic by ze mne nezbylo; neboť jsem jako sláma před ohněm, jako dříví suché před plamenem, jako stříbrné trusky na střepině, marnost

עַל הַפְּרֵט. עַל הַנְּסֻתוֹת אוֹ עַל הַנְּגֻלוֹת. עַל הָרֵאשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הָאֲחֵרוֹנוֹת. עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת. עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנּוֹדְעוֹת. עַל הַנְּזַכְרוֹת אוֹ עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת מִמֵּנִי. יוֹדַע אֲנִי בְּעֻצְמִי שְׂאִין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻמָּה. לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה. לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גְמִילוּת חֶסֶדִים. אֲבָל אֲנִי סָכָל וְלֹא יוֹדַע. בְּעַר וְלֹא מְבִין. גִּזְלוֹן וְלֹא נְאֻמָּן. חָיֵב וְלֹא זָכַאי. רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק. רָע וְלֹא טוֹב. וְכָל מַעֲשִׂים רָעִים עָשִׂיתִי. וְגַם עֲבִירוֹת רָעוֹת עֲבַרְתִּי. וְאִם אֲתָה דֵן אוֹתִי כְּמַעֲשֵׂי אוֹי לִי. וְיִ לִי. אָהָה עָלַי. אוֹיָה עַל גַּפְשִׁי. וְאִם תְּבַקֵּשׁ לְנִקּוּתִי. כְּמַטְהַר וְכַמְצַרְרָה בְּסֶסֶף. לֹא יִשְׁאַר מִמֵּנִי מְאוּמָה. בִּי אֲנִי בְּקֶשׁ לְפָנֶי אִשׁ. וּבְעֻצְמִים יְבִשִׁים לְפָנֶי הָאוּר. בְּסֶסֶף סִיגִים מְחֻפָּה עַל

רבונו של עולם! Pane světa! Nebýti našich hříchů a poklesků, neměli bychom příčiny styděti a rdíti se, aniž bychom měli z čeho vyznávati se, ježto se nedá mysliti, aby člověk žádal za odpuštění hřichu, kdyby nehřešil. Ale mohutnost milosrdenství Tvého jeví se nejvíce v tom, že zablazuješ hřichy bojících se Tebe. A tak nikoli za sebe samého vyznávám hřichy, nýbrž za sebe a za celou obec Tvou. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, bys odpustil a prominul nám všecka provinění a poklesky naše a očistil nás ode všech hříchů našich!

Bože náš a Bože otců našich! Nechať přijde před Tebe modlitba naše, a neodvracej se od prosby naší! Neboť nejsme tak drzí a zatvrzelí, abychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nehřešili jsme! — Ano, hřešili jsme!

רבונו של עולם. לולי
הטאינו ופשיעינו. לא היינו
בושים ונבלמים. ועל מה
היינו מתנודים. כי אי אפשר
לו לאדם לבקש על-הטא
והוא לא הטא. ולא יודע עו
רחמיך אלא בהעבירה
חטאת יראיה. ולא על
עצמי בלבד אני מתודה.
כי אם בעדי ובעד כל-
קהליך. יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתסלח ותמחל לנו על
כל-עונותינו ופשיעינו
ותכפר לנו על כל-חטאתינו:
אלהינו ואלהי אבותינו
תבא לפניך תפלתנו. ואל
תתעלם מתחנתנו שאין
אנחנו עוין פנים וקשי-ערה
לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא הטאנו אבך
אנחנו הטאנו:

Pane světa! Nikoli za sebe samého modlím se a vyznávám hřichy, nýbrž za sebe a za obec Tvou, jež stojí před Tebou. Ačkoliv nejsem způsobilým ani důstojným vyznávati hřichy za sebe, tím méně za jiné — činím to přece vzhledem ku Tvé shovívavosti, že tak často potlačuješ hněv Svůj, a že Tvým obyčejem jest, smilovati se nad Svými tvory, a tím více nad kajicnými, kteří vyznávají hřichy a jich opouštějí, jenž litují poklesků svých a jich nepřikrývají, jakož psáno jest: Kdo přikrývá poklesky své, nebude šťasten, ale kdož je vyznává a opouští, dojde milosrdenství a zachráni duši svou před trestem pekelným.

Pane světa! Způsob Tvého soudního řízení není jako způsob soudního řízení synů lidských. Způsobem synů lidských jest: Když někdo žaluje bližního svého pro peníze u soudu nebo sudího, a žalovaný (pohledávku) popírá, soud ho sprostí od placení, — přizná — li se, povinen jest zaplatit. Způsob Tvého soudního řízení však není takovým, nýbrž: Když někdo popírá-běda mu! a běda duši jeho! Přizná-li se a přestane hřešiti, Ty se nad ním smiluješ.

רבונו של עולם. לא על
עצמי בלבד אני מתפלל
ומתודה. כי אם בעדי ובעד
קהליך העומדים לפניך. ואף
על פי שאיני ראוי ולא זכאי
להתנודות על עצמי. וכל-שכן
על אחרים. אבך כי דרכך
קהאריך אפך. ומדתך להעביר
קצפה. ומנהגך לרחם על
בריותיך. וביזתר לשבים אליך
ומודים לפניך ועוזבים
ומתנחמים על פשיעיהם. ולא
מכסים אותם. שכן כתוב.
מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה
ועוזב ירחם ומציל את-נפשו
מדינה של גיהנם:

רבונו של עולם. מנהג בית
דיןך הצדק לא כמנהג בתי דין
של בני אדם. שמדת בני אדם
בשהוא טובע את-חברו בממון
ארה-בית דין או אל השופט
אם יכפור יציל מן הממון.
ואם יודה מתחייב למון. ובית
דיןך הצדק לא כן הוא. אלא
אם יכפור אדם אוי לו ואוי
לנפשו. ואם מודה ועוזב אתה
מרחמה:

chrám náš stal se zříceninou, krásnou zemi naši mají cizinci; jmění naše pohané. A dosud neodvrátili jsme se od svých poblouzení! Jak tedy bychom mohli býti tak drzí a zatvrzelí, bychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nehřešili jsme! Ano, hřešili jsme!

Před očima našima loupili statek náš, poplenili a vyrvali jej nám. Vložili své těžké jho na nás, jež nosili jsme na hřbetě svém! Služebníci panovali nad námi, nikdo nás nevyprostil z ruky jejich. Utrapy četné doléhaly na nás, vzývali jsme Tebe, Hospodine, Bože náš — avšak vzdálil byl Jsi od nás pro hříchy naše. Odvrátili jsme se od Tebe, byli jsme bludnými a hynuli jsme. A dosud neodvrátili jsme se od svých poblouzení! Jak tedy bychom mohli býti tak drzí a zatvrzelí, bychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nehřešili jsme! Ano, hřešili jsme!

ššemohoucí! shovívavý Jsi a Páne! milosrdenství Tě

מִיָּדְתֵנוּ הֵיטָה לְשִׁמְהָ. יוֹשֵׁי אֶרֶץ תֵּנוּ לְזָרִים. כָּחֵנוּ לְנֹכְרִים: וְעַדְיָן לֹא שָׁבְנוּ מִפְּשָׁעֵינוּ. הֵי אֵךְ נָעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אָנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אָבֵל אָנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אשמנו בגדנו וכו'

לְעֵינֵינוּ עֲשָׂה עֲמָלָנוּ. מִמוֹשֵׁד וּמִמֹּרֶט מִמֵּנוּ. נָתַנוּ עָלֵנוּ עֲבָרֵינוּ. סָבְלוּנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עַבְדִּים מִשְׁלוּ בָנוּ. פֹּרֵק אֵין מִיָּדֵנוּ. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ. קָרָאנוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֵיךָ מִמֵּנוּ בְּעֵוְנֵינוּ. שָׁבְנוּ מֵאֲחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ וְאָבַדְנוּ. וְעַדְיָן לֹא שָׁבְנוּ מִפְּשָׁעֵינוּ. הֵי אֵךְ נָעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אָנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אָבֵל אָנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אשמנו בגדנו וכו'

אל ארך אפים אתה. ובעל

*) Provinili jsme se, nevěrně jednali jsme, násilně zkracovali jsme, mluvili jsme utrhačně, nepravost a bezbožnost páchali jsme, svévolnými byli jsme, utiskovali jsme, smýšleli jsme lež, radili jsme ku zlému, klamali jsme, posmívali jsme se, vzpouzeli jsme se, dráždili jsme, zprotivili jsme se, křivdili jsme, poklesli jsme, pronásledovali jsme, zatvrzelými byli jsme, bezbožně jsme činili, zvrhli jsme se, ohavně jednali jsme, bludnými byli jsme, k bludu sváděli jsme.

Odvrátili jsme se od příkázání Tvých a předpisů Tvých spasných a neprospělo nám to. Ty pak jsi spravedlivý ve všem, co přišlo na nás; neboť dle pravdy Jsi jednal, ale my jsme bezbožnost páchali.

Provinili jsme se více než kterýkoliv národ, zabaneni jsme více než kterýkoliv pokolení, zapuzena jest od nás všeliká radost, bolí nás srdce pro hříchy naše, v cizích rukou jest místo naší touhy a zničena jest ozdoba naše! Sídlo svatyně naší jest zbořeno pro hříchy naše,

*) Následující seznam hříchů má býti zrcadlem, do něhož kajícíný má hleděti, by sobě uvedl ku vědomí hřích, kteréhož snad skutečně se dopustil.

אֲשָׁמנוּ. בָּגַדְנוּ. נִזְלָנוּ. דִּבַּרְנוּ דּוֹפוֹ. הִוְעֵינוּ. וְהִרְשָׁענוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. טָפְלָנוּ. שָׁקַר. יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבְּנוּ. לָצָנוּ. מָרַדְנוּ. נִאֲצָנוּ. סָרַרְנוּ. עֵוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ. עַרְפָּה. רִשָּׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבֹנוּ. תַּעֲבֵנוּ. תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאָנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֲשָׁמנוּ מְכֹל עִם. בּוֹשָׁנוּ מְכֹל דּוֹר. גָּלָה מִמֵּנוּ מְשׁוֹשׁ. דָּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הִחְבֵּל אֹוֵינוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרְנוּ. זָכוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרַב בְּעֵוְנֵינוּ.

nili, neboť Ty, Pane, jsi do-
brotivý a odpouštějící a hojný
v milosti ke všem, kteří Tě
vzývají.

נשמעו Hřešili jsme. ó skálo
naše! Odpusť nám, ó tvůrce
náš!
(Jednou).

שמעו Slys, Israeli! Hospodin
jest Bůh náš, Hospodin jest
jediny!
(Jednou).

שמעו Poehváleno budiž
jméno Jeho vznešené říše na
věky věkův!
(Třikrát).

"Hospodin" jest Bohem!¹⁾
(Sedmkrát).

שמעו Hospodin kraluje,
Hospodin kraloval, Hospodin
bude kralovati na věky věkův!
(Jednou).

שמעו Vyslyš nás, Bože Abra-
hamův, vyslyš nás! Vyslyš nás,
Obávaný Izákův, vyslyš nás!
Vyslyš nás, Nejmocnější Jako-
bův, vyslyš nás! Vyslyš nás,
ó štíte Davidův, vyslyš nás!
Vyslyš nás. ó Bože, Jenž projí-
ždíš nebesa, vyslyš nás! Vy-
slyš nás, Jenž vyslycháš v době
soužení, vyslyš nás! Vyslyš
nás, Jenž vyslycháš v době mi-
losrdenství, vyslyš nás! Vyslyš
nás, Milosrdný a Milostivý, vy-
slyš nás! Slitovníče, vyslyš!
Slitovníče, vysvoboď nás! Sli-
tovníče, nechť slituje se mi-
losrdenství Tvé nad námi a

¹⁾ Bůh Abrahamův, Izákův a Jakobův; také
„Bůh Israele.“

²⁾ Tvůrcem, řiditelem a zachovatelem světa, — Otcem všech
lidí.

כי אתה אדני טוב וסלח
ורב-חסד לכל-קרְאִיךָ:

חזק חטאנו צורנו סלח לנו
יוצֵרנו:

חזק שמע ישראל יי אלהינו
יי אֵהָד:

חזק (ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד):

חזק יי הוא האלהים:

חזק יי מלך יי מלך יי
ימלך לעולם ועד:

עגנו אלהי אברהם עגנו:

עגנו פחד יצחק עגנו: עגנו

אביר יעקב עגנו: עגנו מנן

דוד עגנו: עגנו אלהי המרפבה

עגנו: עגנו העונה בעת רצון

עגנו: עגנו העונה בעת צרה

עגנו: עגנו העונה בעת רחמים

עגנו: עגנו רחום ורחמן עגנו:

רחמנא עגינן. רחמנא פרוק.

רחמנא יתמלי רחמין עלן ועל

nazývají, a cestu ku pokání
ukázal Jsi nám. U velikém
milosrdenství Svém a milo-
stech Svých pomni dnes a kaž-
dého dne na potomstvo Svých
miláčků (praotců)! Popatři
na nás v milosrdenství, neboť
Jsi Pánem milosrdenství. S
prosbou a modlitbou k Tobě
se blížíme, jak Jsi to oznámil
skromnému (Mojžíšovi) před
časy. Od rozniceného hněvu
Svého se odvrát, jakož v učení
Tvém psáno jest. Ve stínu
křídel Svých nech nás uchrá-
niti se a spočívati, jako v
den, kdy sestoupil Jsi, Hospo-
dine, v oblaku! Promiň po-
klesek a zahlad' viuu, jako v
den, kdy postavil Jsi se k
němu (Mojžíšovi)! Nakloň
sluchu naší modlitbě a vy-
slyš naši prosbu, jako v den,
kdy volal Jsi zejména: „Ho-
spodin!“ jak tam praveno:

ויעבר I minul Hospodin
tvář jeho a volal:

” ” „Hospodin, Hospodin
jest všemohoucí, milosrdný a
milostivý, shcívavý a plný
milosti a věrnosti, zachovává
milost do tisícého pokolení,
odpouští provinění, poklesek
a hřích a zproštuje trestu.“
Odpusť i provinění a hříchy
naše a měj nás za dědictví!
Odpusť nám, Otče náš, neb
hřešili jsme; promiň nám,
králi náš, neb jsme se provi-

הרחמים נקראת. ודרך
תשובה הורית. גדלת רחמך
ונקדיך. תזכור היום ובכל-
יום לזרע ירדיך: תפן
אלינו ברחמים. כי אתה
הוא בעל הרחמים: בתחנון
ובתפלה פניך נקדים.
כהודעת לענו מקדם:
מחרון אפך שוב. כמו
בתורתך כתוב: ובצל
כנפיך נחסה ונתלונן. כיום
נדר יי בענן: תעבור על-
פשע ותמחה אשם. כיום
ניתיצב עמו שם: תאזין
שועתנו ותקשיב מנו מאמר.
כיום ניקרא בשם יי ושם
נאמר: שותחין הארון

ויעבר יי על-פניו ויקרא:

” יי אל רחום ורחמן ארך
אפים ורב-חסד ואמת: נצר
חסד לאֵלפים נושא עון
ופשע וחטאה ונקה: וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
סלח לנו אבינו כי חטאנו.
מחל לנו מלכנו כי פשענו:

aby nesešel na scestí a nedal slechu svědcům v záloze číhajícím; neboť Ty, Všemoudci! to víš, že člověk jen z prachu stvořen jest a v prach se navrátí. Obnov mně i všemu lidu Israelskému tento příští rok ku blahu a požehnání, odvrát od nás každé trápení a soužení. Buď pamětliv nás k dobrému pro veliké, nesmírné milosrdenství Své a pro zásluhy všech zbožných a spravedlivých. A když shromáždí se ozářené duše mých drahých zesnulých kolem vznešeného trůnu Tvého, by za mne orodovaly, ó tak neoslyš prosby jejich! Buď po vůli i prosbám mým, neboť důvěřuji v Tebe! Amen!

מְנוּחָה לְכוֹנֵה.

(Tato modlitba koná se po všech modlitbách nad hroby zesnulých.)

Klidné, sladké odpočínutí v sídle nebeském, pod ochranou Boží, v řadě svatých a čistých, jako hvězdy zářících, sladké odpočínutí tělesné schránce, odpuštění hříchů, prominutí lidské slabosti a viny duševní části; laskavost a milost od Otce nebeského, a dobrý podíl v životě budoucím, takovým budiž tam pobyt mého zvěčnělého (mé zesnulé) (zde vloží se jméno toho, za něhož se modlíme.)! Duch Boží vediž ho (ji) do ráje Eden; král všech králů ve Svém milosrdenství chraň ho (ji) stínem perutí Svých v sídle nebeském, aby spatřil (a) velebnost Boží a měl (a) přístup do svatyně Jeho. Král všech králů popřej mu (jí) povstati z mrtvých na konec dnů, nechť ho (ji) občerství z pramene líbezného Edenu. Jeho (její) duše budiž pojata ve svazek věčného života, pokoj budiž popeli jeho (jejímu)! Věčný mír rozprostírej se nad hrobem těch, kteří dle vůle Jeho kráčejí! Tak odpočívej on (ona), a s ním (s ní) všickni, kteří v hrobch dřímají, spojeni v milosrdenství Božím. Amen.

nade všemi lidmi domu našeho a rade všemi bratřími domu Israelského! Z temnosti ku světlu nás ved' pro jméno Své veliké!

כָּל אֲנָשֵׁי בֵיתָנוּ וְעַל כָּל אֲחֵינוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִחֲשׂוֹכָא לְגִהוֹרָא
אֲפָקִינוּ בְּדִיל שְׂמֵךְ רַבָּא:

Připadá-li ראש חודש na sobotu nebo neděli — ve kterémžto případě יום כפור קטן v předcházející čtvrtek se koná — říká se zde תחנון str. 103.

Kantor říká קדיש תתקבל, pak následující žalm 20.

כ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעֲנֶה יי בַּיּוֹם צָרָה. יִשְׁנֹבֶה שָׁם
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח-עֲזָרָה מִקִּדְשׁ. וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדֶךָ: יִזְכֹּר כָּל-
מַגְדָּתֶיךָ. וְעוֹלָתֶךָ יִדְשָׁנָה סֵלָה: יִתֶּן-לְךָ כָּל-בְּבֹקֶךָ. וְכָל-עֲצָתֶךָ
יִמְלֵא: נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ גְדֻלָּה. יִמְלֵא יי כָּל-
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲמָה יְדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמֵי
קִדְשׁוֹ. בְּגַבְרוֹת יִשַׁע יִמִּינוּ: אֱלֹהֵי בְּרַכְבּ וְאֱלֹהֵי בַסּוּסִים.
יִאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם-יי אֱלֹהֵינוּ גְּזִיר: הַמָּה כָּרְעוּ וְנִסְלוּ. וְאֲנַחְנוּ
קִמְנוּ וּנְתַעֲוֹד: יי הוֹשִׁיעֵה. הַמְּלֵךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם-קִרְאָנוּ:
קדיש יתום na str. 122.

Večerní modlitba (מעריב) nalézá se na str. 242, pak-li se nekoná, bezprostředně po יום כפור קטן, říká se עלינו str. 119.